

Præjudicielt spørgsmål

Skal den samlede flyvestrækning også lægges til grund for beregningen af retten til kompensation i henhold til artikel 7 i forordning nr. 261/2004 ⁽¹⁾, når det først er som følge af en forsinkelse/aflysning af den tilsluttende flyvning, at en passager ankommer til det endelige bestemmelsessted med en forsinkelse på tre timer eller mere, mens den første flyvning blev udført i overensstemmelse med tidsplanen, de to flyvninger blev udført af forskellige luftfartsselskaber, og flyvningerne blev reserveret sammen?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 29. juli 2019 – PL mod Deutsche Lufthansa AG

(Sag C-574/19)

(2019/C 383/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PL

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Sagen blev kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. september 2019 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Portugal) den 30. juli 2019 – FRENETIKEXITO – UNIPESSOAL, LDA mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-581/19)

(2019/C 383/47)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FRENETIKEXITO — UNIPESSOAL, LDA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når et selskab, således som det er tilfældet i den foreliggende sag,
 - a) hovedsageligt udøver virksomhed relateret til fysisk form og velvære og subsidiært sundhedsrelateret virksomhed, som omfatter ernæringsydelser, ernæringsrådgivning, vurdering af fysisk kondition og massage,
 - b) for sine kunder stiller programmer, der udelukkende omfatter fitness-ydelser, og programmer, der ud over fitness-ydelser omfatter ernæringsydelser, til rådighed,

skal det da med henblik på artikel 2, stk. 1, [litra] c), i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. [november 2006] fastslås, at den sundhedsrelaterede virksomhed, navnlig ernæringsydelsen, er sekundær i forhold til den virksomhed, der er relateret til fysisk form og velvære, samt at den sekundære ydelse dermed skal underkastes den samme afgiftsmæssige behandling som hovedydelsen, eller skal det derimod fastslås, at den sundhedsrelaterede virksomhed, navnlig ernæringsydelsen, og den virksomhed, der er relateret til fysisk form og velvære, er særskilte og uafhængige, således at de skal underkastes hver deres afgiftsmæssige behandling, som er fastlagt for de respektive former for virksomhed?

- 2) Er det med henblik på anvendelsen af fritagelsen i artikel 132, stk. 1, [litra] c), i direktiv 2006/112/EF af 28. [november 2006] nødvendigt, at de i denne bestemmelse omhandlede ydelser faktisk leveres, eller er det, for at denne fritagelse kan finde anvendelse, tilstrækkeligt, at disse ydelser blot stilles til rådighed, således at anvendelsen af disse ydelser udelukkende afhænger, om kunden ønsker at benytte dem?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht für Strafsachen Wien (Østrig) den 2. august 2019 – straffesag mod A***** og yderligere ukendte gerningsmænd

(Sag C-584/19)

(2019/C 383/48)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht für Strafsachen Wien

Parter i straffesagen

Den anmodende myndighed: Staatsanwaltschaft Wien

Sigtede: A***** og yderligere ukendte gerningsmænd

Anden procesdeltager: Staatsanwaltschaft Hamburg